

หูกวาง

Terminalia catappa L.

ชื่ออื่น โขน โคน (นราธิวาส); ตาปิง (พิษณุโลก, สตูล); หลุมปิง (สุราษฎร์ธานี); ตัดมือ ตัดมือ (ตรัง); ตาแปห์ (มลายู - นราธิวาส)

ชื่อสามัญ Bengal almond, Tropical almond

ลักษณะทั่วไป ไม้ต้น ขนาดกลางถึงขนาดใหญ่ ผลัดใบ สูงประมาณ 8 - 25 เมตร เปลือกต้นเรียบ กิ่งแตกรอบลำต้นตามแนวนอนเป็นชั้น ๆ คล้ายฉัตร ใบ ใบเดี่ยว เรียงเวียนสลับกันเป็นกระจุกหนาแน่นบริเวณปลายกิ่ง ใบรูปไข่กลับ ปลายใบแหลมเป็นติ่งสั้น ๆ ปลายใบกว้างกว่าโคนใบ โคนใบมนเว้าหรือสอบแคบเป็นรูปลิ้ม มีต่อมเล็ก ๆ หนึ่งคู่อยู่ที่โคนใบบริเวณท้องใบ ขอบใบเรียบเป็นคลื่นหยักเล็กน้อย ขนาดกว้าง 8 - 15 x 12 - 25 เซนติเมตร หลังใบและท้องใบมีขน เนื้อใบหนา ใบอ่อนเป็นสีเขียวอ่อน เมื่อแก่เปลี่ยนเป็นเขียวเข้ม แล้วเปลี่ยนเป็นสีส้มแดงเมื่อใกล้ร่วง ก้านใบยาว 0.5 - 1.5 เซนติเมตร มีขน ดอก ออกเป็นช่อยาวแบบติดดอกสลับตามซอกใบ เป็นแท่งยาวประมาณ 8 - 12 เซนติเมตร ดอกย่อยสีขาวหรือสีเหลืองอ่อน ขนาดเล็ก ดอกแบบแยกเพศแต่อยู่ในช่อเดียวกัน ดอกเพศผู้จะอยู่บริเวณปลายช่อ ดอกเพศเมียจะอยู่บริเวณโคนช่อ ไม่มีกลีบดอก กลีบเลี้ยงดอก 5 กลีบ โคนกลีบเชื่อมติดกัน ปลายแยกเป็นแฉกรูปสามเหลี่ยม 5 แฉก มีขนด้านนอก ดอกเกสรเพศผู้มี 10 ช่อ ผล ผลเดี่ยว รูปทรงรีค่อนข้างแบน แข็ง ขนาด 2 - 5 x 3-7 เซนติเมตร ผลด้านข้างเป็นสันบาง ๆ ฐานออกรอบผล ผลอ่อนเป็นสีเขียว เมื่อแก่แล้วจะเปลี่ยนเป็นสีเหลืองหรือสีเหลืองอมเขียว ผิวผลเรียบ ผลเมื่อแห้งจะเป็นสีดำคล้ำ เปลือกผลมีเส้นใย ภายในมีเมล็ดเดี่ยว ขนาดใหญ่ เหนียว และเปลือกในแข็ง

การกระจายตัวตามธรรมชาติ พบทั่วไปตามชายหาดและชายฝั่งของประเทศไทย

การใช้ประโยชน์ นิยมปลูกเป็นไม้ประดับ

ช่วงการออกดอก/สีดอก ออกดอกช่วงเดือนกุมภาพันธ์ - เมษายน ให้ดอกสีขาวนวล